

No. 8.

8

AD

PUBLICVM LYCEI SNEEBERGENSIS
EXAMEN

VIII. EID. MAI.

ET SEQUENTIBVS DIEBVS PRISCORVM CONSVETVDINE
INSTITVENDVM, SVB CONTINVTIONE

S C H E M A T I S

TRIVM NVMORVM,

QVIBVS IMPRESSA CERNITVR AVGVSTORVM CALIGVLAE
NERONIS ET GALBAE EFFIGIES, CVM MANV PORRECTA
ORDINES CIRCVMSTANTES PRO ROMANORVM
MORE ADLŌQVENS,

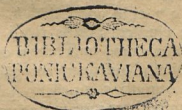
VENERANDOS LYCEI NOSTRI DN. INSPECTORES
ET QVOTQVOT EX PROCERVVM VTRIVSQVE ORDINIS
NVMERO MANSVETIORIBVS MVNIS FAVENT, CONVO-
CAT, SIBIQVE ILLORVM PERHONORIFICAM
PRAESENTIAM EXORAT

M. JOANNES DOPPERTVS.

SCHOL. SNEEB. RECTOR.

SNEEBERGAE

PRAELO HENRICI FVLDAE.

Sanctissima Augusti Characteris dignitas, qua nulla inter reliqua appellationum ornamenta eminentior, nulla illustrior, tamque excellens existit, tantum Augusti in Romano imperio successoribus competit, cuius splendor cum in dignitatis auspicio, tum in sacro sancto munere, & felici summarum rerum usu animadvertitur, ideoque hac nominis compellatione exprimitur concors quaedam inter gentes et nationes auctoritas, qua singularis divinaque profus veneratio in imperatores confertur, idque aperte declaratur, Imperatorem Augustum inter maiora mundi lumina veluti solem principatum obtinere, et a ceteris, dignitate regia effulgentibus, ut regum summum, interque omnes maximum distingui. Hanc diuini auspicii vocem, quam Badius de ind. Bel. L. II. p. 81. pro errore amabili in Romanis imperatoribus, sed minus caute vendit, in se Rex Romanorum deriuare non potest, quamuis in splendidis Regum congressibus, conciliisque mansuetiorum nationum, certe gentium Christianarum, secundum ab imperatore locum teneat, ipsoque iure in Romano imperio ac dignitate Augusta eminentissimam successorem consequatur. Superba Gallorum natio, nimisque in Regis sui caractere amplificando iactatrix, hanc secundi ordinis dignitatem Romanorum Regi, per quem non tantum, illum significat qui in viuis adhuc existente imperatore ad certam imperii successorem destinatur, sed illum quoque, qui iamjam Augusti dignitate perfruitur, sed nondum a Praefule Romano corona redimitus existit, dubiam reddere contendit, sed non tantum pronunciat Excellentissimus Henricus Coccejus in juris publici prudentia c. VIII. p. 187 Romanus Rex praecedit omnes Reges, etiam Imperatorem Graecorum, nedum Regem Galliae, non modo ratione imperii quod ridiculum esset, in dubium vocare, sed et ratione solius regni Germanici, a quo subjugata Gallia, et ipsum Galliae regnum constitutum est, ipso quoque Carolo M. Germaniam praeferebat. Huc refer deput. de anno 1564. th. 4. th. 15. 16. 26. seqq. Ex certis rationibus et haudquaquam sine annalium fundamento Romanorum Regem Galliarum Regi praetulerunt celeberrimi publici juris doctores, quos inter excellunt Christophorus Besoldus in dissert. de praeced. et sessionis praerog. c. 2. n. 5. Quetra conf. 1. Goldastus in seniore l. 1. c. 16. n. 8. et non ita pridem. Jac. Andr. Crusius in tract. pol. jurid. hist. de iure negotiarum L. 3. c. 2. et 3. Vberius hanc secundi ordinis controverfiam excusit perquam notus publici juris D. Joh. Limnaeus L. 2. c. 7. et in addit. ibidem, contra nitentium vero testimonium exhibet ejusdem notitia regni Francici L. 2. c. VI. Amplissimum illud imperium, in Thracia constitutum, de hac diuina compellatione sibi nihil quicquam arrogare potest, cum pristina, eaque sacro sancta Augusti compellatione non pertineat ad barbaras gentes, et nationes asperitate morumque perverfite feroces

ces, deseritque prorsus vetus illud Graecorum imperium, quod ex principe Lari urbe in Thraciam cum exoptato Romani nominis omine ac eximio prorsus Augustae vocis splendore translatum in historicorum monumentis commemoratur. Legimus quidem in mediaevi scriptoribus, hanc vocem subinde ad alios traductam, sed prudentiores sciunt, factum id fuisse ex temporum imperitia, et praeter stitum publicum, usumque communem, quem nulla priuata auctoritas conuolere, et de sua avita sede dejicere, quantum vis nitatur, valet. Celeberrimus inter Treboccos Polyhistor Jo. Henr Boeclerus in exquisitae eruditionis dissert. de aufugio regio p. 183. Augustissimi compellationem epitheti loco habet, per Augusti vero vocem cognomeni gravitatem significari putat, ex qua interpretatione numus a. c. 1633. in felici Britonum insula cufus, in quo Carolus I. Augustissimus et invictissimus salutatur, excusationem meretur, quemadmodum et altera inscriptio, si Augusti compellationem ad epitheton modo restringas, in sempiternam Caroli XI. Sveonum Regis gloriam ipso coronationis die arcui triumphali 1675. inserta: Pio AVGVSTO. PATRI. Patriae. Carolo XI. Maximorum. Regum. Progeniei. et. aemulo. monumentum. subiectionis. et. obsequii. S. S. P. P. Sigeberti locum, quem ex Seldeni tit. honor. L. 1. c. V. citavit, sed sine censura et iusta exponendi ratione praetermisit I. C. Beermannus in Syntagm. dignitatum illustrium p. 103. ab interpretationibus minus congruentibus Caroli le Cointe in anal. eccl. Franc. tom. 1. a. c. 508. et Antonii Pagi. in dissert. hyp. parte 1. c. 8. vindicauit, inque meliorem, temporibusque aptiorem ordinem reposuit percelebris Vittembergium Polyhistor, Praeceptor meus sanctior. C. S. Schurzzeisichius in dissert. de titulo Augusti th. 16. Temporibus prolabentibus diadema tantum inter insignia Augusti fastigii, dignitatisque inter mortales excellentissimae referebatur, nec Caesaribus aequo jure concedebatur, vt constat ex Jo. Chrysofomi orat. in S. Babyl. tom. V. p. 459. edit. Savil. in qua de Juliano et fratre ejus Gallo, Caesaribus renunciatis, sequentem in modum proloquitur: καὶ ἀρχεται χωρίς τῆ διαδήματος τὴν βασιλείαν εἶδος, cujus partes propugnat Philostorgius H. E. L. VII. c. 15. commemorans de Juliano, quod fuerit in Caesaris habitu per quinque annos, ἐν δὲ τῷ διαδήματι in Augusti fastigio post Constantium duo cum dimidio, de Constantia vero Constantini filia L. IV. c. 1, quod a patre diademate simul, et nomine Augustae fuerit condecorata. Zosimus hoc diadema παραστήμενον appellat, eratque corona aurea gemmis contexta, quam Graeci ταινίαν ἴην χρυσήν, aut λιθοκόλλησον, vel ἐκ λίθων πέφαινον et βασιλικὴν ἰαννίωμα, Themistius vero orat. XIII. πέφαινον χρυσοῦ ἀπέφθη dixerunt, distincta a Caesarum diademate, quod longe minoris erat pretii ac splendoris, vel ipsa Byzantinorum historia commemorante. Referatur omnino ad hoc argumentum illustris Ezechiel Spanhemius ad Juliani Caesares, ubi Petavii in Themistio translationem erudite emendavit, et in sensum accuratiorem convertit. Ex modo dictis lucem capit Claudianus in III. Honorii consilatu, quando de Honorio ad Caesaris dignitatem a Theodosio M. evecto svasissimo modulo concinit:

Et sacro meritis ornat diademate crines:
 et Nicephorus Bryennius L. IV. c. 3. ubi de parente suo Bryennio a Botoriate, Caesaris characere collustrato, sequentia verba recitat: κακῆσι τὰ ἴης υἰοθεσίας ἐπὶ ταῖς κλύσασι γενέσθαι, καὶ τῷ πέφαινω ταινιωθήναι συνήθως. Forsan ad hoc discrimen respexerunt tempora recentiora, quan-

HK Tom 922

quando Augusto Imperatori aquilam bicipitem ad plenam imperandi rationem designandam, Romanorum vero Regi aquilam simplicem, ut notam non pleni imperii assignarunt, quae ratio arripit cl. J. C. Becmanno dissert. VII. c. III. in syntag. dign. illustr. p. 737. mihiqve videtur longe aptior, quam illi, adstructa a Jo. Limnaeo L. 1. c. IX. th. 13. Imperator non tantum vnum, sed duplex imperii representat caput, scilicet Imperatoris et junctim Regis Rom. Rex Romanorum vero unicum tantum, puta Regis. Novissimus, isqve in doctrina juris publici lectu dignus Anonymus in statu imperii Rom. Germanici, qui liber non ita pridem Lipsiae publicam luem in forma medica adpexit, varia quidem doctorum virorum de bicipiti aquila sententias, easqve incerta valde, fabulisqve propiores recenset p. 179. sed libertatem judicandi cohibet, prorsusqve, quod miror, ad allatas easqve justiores interpretationes non dilabatur, veruntamen in propugnanda ordinis dignitate Romanorum regis exquisitius ex Caeremoniali Pont. de a. 1504 ubi statim post Imperatorem Augustum Rex Rom. secundum obtinet locum, et ex Vicquefortii legato pronunciat, et luculento legatorum exemplo comprobatur, Ludovici XII. Galliarum Regis legatos Maximiliani 1. qui viuentre adhuc parente Friderico III. Regia tantum dignitate effulgebat, ordinis excellentiam ex consuetudine inter gentes per tot saecula recepta sine altercandi vehementia in pactionibus Burgundicis concessisse. c. IX. p. 187. Quae ad hoc illustre, maximiqve in jure publico momenti argumentum pertinebunt, cum Deo propitio B. L. futura tempora pandent, qui modo pro praesenti instituto Amplissimos maximeqve spectatos civitatis nostrae ex utroqve Ordine Proceres ad novum certamen cum militibus, sub Apollinis vexillo in schola nostra stantibus, enixe et obsequentibus verbis invito, eritqve vestra praesentia certamini gloriosa, et veluti certissimum incitamentum ad cursum in Musarum stadio eo promtiore mentis alacritate in posterum peragendum, illarum vero praefectis exoptata maximeqve salutaris, quorum vota unice eo diriguntur, ut Patronorum approbationem inveniunt, sibiqve magis magisque illorum benevolam propensionem sanctiore studio, mentisque religione promereantur. P. P. Dominica Misericordias Domini, Anni Dionysiani 1707.

no

FR. 134
1

II m
922

8

No. 8.

AD

PUBLICVM LYCEI SNEEBERGENSIS
EXAMEN

VIII. EID. MAI.

ET SEQUENTIBVS DIEBVS PRISCORVM CONSVETVDINE
INSTITVENDVM, SVB CONTINVATIONE

SCHEMATIS

TRIVM NVMORVM
QVIBVS IMPRESSA CERNITVR AVGVSTORVM
NERONIS ET GALBAE EFFIGIES, CVM MANV
ORDINES CIRCVMSTANTES PRO ROMAN
MORE ADLOQVENS,

VENERANDOS LYCEI NOSTRIDN. INS
ET QVOTQVOT EX PROCERVVM VTRIVSQ
NVMERO MANSVETIORIBVS MVSIS FAVENT
CAT, SIBIQVE ILLORVM PERHONORII
PRAESENTIAM EXORAT

M. JOANNES DOPPERT

SCHOL. SNEEB. RECTOR.

SNEEBERGAE

PRAELO HENRICI FVLDAE.

